

MARKÉTA ŠULCOVÁ (42):

Pomáhá těm, kteří se ocitli v nouzi a nemůžou svým dětem dopřát to, co by si zasloužily. Navíc zaměstnává desítky různě handicapovaných ve svojí kavárně AdAstra.

Markéta Šulcová vystudovala Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy a v roce 2006 založila organizaci Zajíček na koni. „Jméno vymyslela moje maminka, která je dodnes ve spolku aktivní. Tehdy jsem spolu s ní, sestrou a kamarádkami vozila děti s handicapem na koních. A ty nám připadaly jako ustrašení zajíčky. Byl to pracovní název, ale už s námi zůstal,“ vysvětluje ředitelka spolku, která sama má nejmladší sestru Marušku, jež se potýká s Downovým syndromem a autismem. A právě tu koně doslova postavili na nohy. „Ten zážrak nás motivoval pokračovat a pomáhat všem, kteří to potřebují. Bez mamky, taťky, sestry Verči a kamarádky Helenky by ale Zajíček nikdy nevznikl a nemohl by fungovat tak dlouho,“ zdůrazňuje Markéta.

I ZADARMO

Organizace, které velí, je pro děti i dospělé s handicapem viditelnými i neviditelnými – někdo potřebuje invalidní vozík, někdo pomoc psychickou, když čelí depresím a hrůze ze života... „Pomáháme jízdami na koních, pobyty s koníky, na horách, zaměstnáváním těžce zaměstnatelných, financováním kroužků a dalších aktivit dětí, finanční pomocí rodinám v nouzi, ale také dobrým slovem, radou, pohovorem,“ vyjmenovává ředitelka Zajíčka na koni. Ten je nápomocný i se zajištěním jídla, drogerie, léků, financí na placení nájmu nebo energií pro sociálně slabší. „Teď hledám pro kolegyni odborný seminář, aby se naučila, jak pomáhat lidem s oddlužením, s Milostivým létem. Hodně jich je momentálně v kritické situaci,“ říká. Každému klientovi je pomoc ušitá na míru, služby se dají čerpat i zdarma – když se rodina ocitla v kritické situaci.

„PROŽILA JSEM deset tisíc PŘÍBĚHŮ.“

Zajíček na koni je součástí projektu Neviditelní (více se o něm dozvíte v příštích číslech). V kavárně si handicapovaní klienti vydělávají, dostávají dýška. „Můžou u nás pracovat, jak dlouho potřebují, směny i jejich četnost se každému přizpůsobuje,“ popisuje Markéta Šulcová.

**UŽ OSMNÁCT
LET PODÁVÁ
POMOCNOU
RUKU.**

*Proč mě
baví?*

**REDAKTORKA
KATKA**

Nadšení pro věc, víra v lepší zítřky, pochopení, láska k bližnímu, to všechno z Markéty doslova sálá. Jsem jejím záběrem naprosto fascinovaná. Ač ani mně nedají mnohé příběhy spát a posílám každý měsíc peníze potřebným, Markéta mě nakopla k tomu, abych svoji pomoc ještě zintenzivnila.

JEŽÍŠKEM PO CELÝ ROK

Markéta se potkala s deseti tisíci klienty. Většina jejich příběhů měla šťastný konec. „Ráda vzpomínám na chlapce, který neuměl mluvit. Když začal pravidelně jezdit, řekl poprvé máma. Byla jsem u toho a na výraz té maminky nikdy nezapomenu. Některé příběhy zapomínám. Byla jsem u pár konců, jela jsem za klientem i v noci, abych mamince pomohla. To není v náplni práce, ale v náplni lidství...“ říká s pokorou v hlase Markéta, která, když s láskou nepečuje o druhé, s nadšením a třemi dětmi cestuje pěšky, na kole nebo obytným autem po celém světě. Před dvěma lety její organizaci vykradli, pojišťovna ale neshledala porušení zámku, tudíž nedostala žádnou finanční náhradu. „Dodnes nám něco chybí. Aktuálně potřebujeme finance na zlepšení provozu kavárny,“ povzdychla si Markéta, kterou ale optimismus neopouští. Kdo by chtěl přiložit ruku k dílu, může se podívat třeba na projekt Ježíškem po celý rok. Dá se totiž pomáhat konkrétnímu „adoptovanému“ dítěti a mimo jiné ukázat tomu vlastní, že by toto měla být naprosto běžná součást života každého z nás.

V Markétině kavárně AdAstra pracují hlavně handicapovaní.